

hold, der er ovre paa Jyllands Vestkyst. Ikke alene ved Diger, men ved en Række andre Foranstaltninger har Staten med store Ofre bidraget til at værne Jorden derovre, saaledes ved Bygning af Høfder, af Moler o. s. v., og vi har bragt disse Ofre, fordi vi har indset, at der var overordentlig vanskelige Forhold at arbejde under, naar det gjaldt om at sikre Jorderne paa Jyllands Vestkyst, og dette Sikringsarbejde har været af Betydning ikke blot for Beboerne, som er udsatte for Vesterhavets Oversvømmelser, men det har ogsaa været af den største Betydning for hele vort Samfund. Man kan ogsaa i denne Forbindelse nævne, at Staten har ofret meget store Summer — efter min Mening med god Begrundelse — til Anlæg af de kostbare Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst. Det har den gjort, for at efterhaanden flere og flere Mennesker kunde finde Beskæftigelse og Fortjeneste ved Fiskerierhvervet. Men noget tilsvarende er i Virkeligheden Tilfældet, naar man bygger Diger, idet der, efterhaanden som Jorden kommer under Kultur, kan leve flere og flere Mennesker af den. I det lange Løb vil Staten absolut have Fordel af et saadant Digeanlæg. Jeg siger udtrykkelig: i det lange Løb, for det bliver ikke i de nærmeste Aar, efter at et saadant Digeanlæg er opført, at Værdistigningen derovre vil komme, men efterhaanden vil Skatterne til Staten blive større i disse Egne, naar et saadant Digeanlæg er oprettet.

Man er saa tilbøjelig til at sige — det er stadig det, man fæster Opmærksomheden ved —, at de nuværende Lodsere vil faa en alt for urimelig Fordel ved Statsbidraget, og det er derfor, man ikke vil gaa med til at yde mere end det, Flertallet stiller Forslag om. Vi maa imidlertid huske paa, at den nuværende Generation — og man kan vel sige ogsaa: den kommende — ikke faar den store Fordel af Diget udover, at den naturligvis faar Arbejdsro, idet Diget beskytter Jorderne, saa at de kan sættes under Kultur: Men Beboerne faar meget store Udgifter i den første Tid, for da er det, de store Kulturarbejder skal udføres, som vil koste den nuværende Generation grumme mange Penge. Jeg skal nævne f. Eks. Mergling, Afvanding, Dræning, Vandingsanlæg o. s. v. Man ser ved den inddigede Marsk i Ribe-Eggen, hvor store Udgifter Digeanlægget fører med sig. Derfor vil det i alt Fald ikke blive den nuværende Generation, der høster Fordelen af Diget, men

først de kommende. Hver enkelt Lodsere maa udrede store Summer, for at Jorden kan komme saaledes i Kultur, at den giver større Udbytte end før. Der er dog den særlige Fordel ved det Areal, der er Tale om at inddige, at Landsbyerne ligger ude i dette Areal, saa at der bliver Sandsynlighed for, at Jorden her kan blive stærkt udstykket, og at der kan komme til at leve en hel Del flere Mennesker derovre, end der for Tiden lever der. Jeg vil endvidere anføre, at Bygning af Diger paa Jyllands Vestkyst maa ses ud fra Synspunktet „human Foranstaltning“. De Herrer, som ikke vil se det paa den Maade, skulde tænke over, hvad det vilde sige, om Vesterhavet gentagende kunde komme ind i deres Hjem og anrette uhyre stor Skade paa deres Ejendomme. De vilde da sikkert indrømme, at Digeanlægget ogsaa maa betragtes som en human Foranstaltning.

Det er meget godt, at man stærkt vil holde paa, at Statskassen yder Halvdelen, men ikke kan gaa højere, og at man henviser til, at ved andetsteds foretagne Inddigningsarbejder er man ikke gaaet højere med Statstilskuddet, men det forekommer mig, at Rigsdagen skal vogte sig for at generalisere et saadant Tilskud og sige: Da man det ene Sted har bevilget Halvdelen, skal man gøre det i alle Tilfælde. Det vilde efter min Mening føre til noget rent forkert. Der er dog Forskel paa, om det Dige, der skal opføres, skal være 6 Fod eller, som i dette Tilfælde, 16—18 Fod over daglig Højvande, saa at det vil koste overordentlig meget. Vi har oppe ved Limfjorden Diger, der kun er 6 Fod høje, og hvortil der er ydet ret betydelige Tilskud af Staten, idet det forekommer mig, at naar man er nede paa et Beløb af 30—40 Kr. pr. Td. Land, er det rigeligt, at Staten yder Halvdelen af, hvad Anlægget koster. Noget helt andet er det, naar der er Tale om Anlæg, som koster over 200 Kr. pr. Td. Land, og hvor Beboerne er villige til at yde 100 Kr. pr. Td. Land, for at Inddigningen overhovedet kan bringes til Udførelse. Endvidere skal jeg henvise til, at naar dette Digeanlæg bliver saa kostbart, hænger det sammen med et kostbart Sluseanlæg i Aaen. Det beløber sig til omtrent 30 pCt. af, hvad hele Anlægget vil koste. Ogsaa det forekommer det mig, man maa tage i Betragtning.

Til syvende og sidst vil jeg anføre, at rent forretningsmæssigt set forekommer det mig forkert baade af Ministeren og Rigsdagen at stille sig saaledes, som det